

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/317/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112236259
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112236259.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporcovi: Q. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, J. nad Torysou, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. Hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 436,30 eura s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7C/26/2015-79 zo dňa 15.06.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 166,30 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 166,30 eura odo dňa 18. marca 2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol, o trovách konania rozhodol tak, že vo vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom náhradu trov konania účastníkom nepriznal a taktiež nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol záväzkový vzťah na základe zmluvy o pripojení č. U zo dňa XX.XX.XXXX v znení Dodatku k Zmluve zo dňa XX.XX.XXXX. Odporca porušil zmluvne dohodnuté povinnosti tým, že nezaplatil cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v období 11/2010 do 01/2011 vo výške 166,30 eura, ktoré mu boli vyúčtované faktúrami; splnenie tejto povinnosti mu preto uložil súd vrátane úrokov z omeškania od času a vo výške ako navrhovateľ žiadal. Čo sa týka sumy náhrady škody 270 eur, ktorá bola navrhovateľom uplatnená taktiež, tento nárok mal súd prvého stupňa za nedôvodný, a preto ho zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Čo sa týka trov vedľajšieho účastníka, súd mu náhradu trov konania nepriznal, nakoľko nevykonal žiaden úkon právnej služby, za ktorý by mu prináležala odmena v zmysle § 13a Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Oznámenie o vstupe do konania totiž nie je možné podradiť pod žiadny platený úkon právnej služby. Súd prvého stupňa považoval za potrebné taktiež uviesť, že združenia ako vedľajší účastníci opakovane vstupujú do súdnych sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o akú konkrétnu vec ide, a či je vôbec potrebné do konania vstúpiť. Prax súdov vo veciach rozhodovania o zmluvnej pokute, resp. náhrade škody navrhovateľa spoločnosti Orange Slovensko, a.s. je združeniam známa. Ich vstup do konania považuje za účelový, ktorý sám o sebe nesleduje cieľ ochrany spotrebiteľa, narúša hospodárnosť konania a je nadbytočný. Oznámenie o vstupe do konania je paušálne, vedľajší účastník tak postupuje v stovke ďalších prípadov. Taktiež vyjadrenia vo veci samej v časti zmluvnej pokuty, resp. náhrady škody je paušálnym úkonom opakujúcim sa neustále v tých istých veciach, bez uvedenia nových skutočností. Pre tieto dôvody náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník, a to proti výroku, ktorým mu súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania. Uviedol, že súd prvého stupňa poukázal na § 142 ods. 2 O.s.p., avšak nevie, či toto ustanovenie súd aplikoval aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi. Podľa jeho názoru bol úspešný v celom rozsahu, nakoľko do konania vstúpil len vo vzťahu k uplatňovanej zmluvnej pokute, ktorú navrhovateľ modifikoval na rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, a túto sumu žiadal ako náhradu škody. V tomto smere je podľa vedľajšieho účastníka rozhodnutie nepreskúmateľné. Pokiaľ súd prvého stupňa uvádza, že nevykonal žiaden úkon právnej služby, s týmto konštatovaním nesúhlasí, neúčtoval si náhradu trov konania za oznámenie o vstupe do konania, ale za prevzatie a prípravu zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a okrem toho súdu prvého stupňa doručil aj podanie označené ako odpor vedľajšieho účastníka, v ktorom sa kvalifikovane vyjadril k meritu veci a ku všetkým dôležitým skutočnostiam. Je podľa neho nerozhodné, akú mal vedomosť o predmete sporu pred vstupom do konania. Je nespravodlivé, ak súd jeho zákonný postup označil za účelový a nadbytočný. Ak mu súd prvého stupňa vytyka, že jeho vyjadrenia sú paušálne, opakujúce sa a zhodné s podaniami v iných konaniach, tieto podania sú reakciou na povrchné formulárové žaloby žalobcov a nie je mu jasné, prečo by mal pri vznášaní totožných námietok využívať stále iné, inovované formulácie. Navrhovateľovi súd jeho formulárové žaloby nevytyka. Uplatnil taktiež náhradu trov odvolacieho konania.

Navrhovateľ sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadril.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 O.s.p.) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 O.s.p a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 1, 2 O.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je, pokiaľ namietal, že súdom prvého stupňa tvrdená úplná neúčelnosť trov, ktoré mu v konaní vznikli je nesprávna, za dôvodné.

Vedľajší účastník vstúpil do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014; podľa § 93 ods. 4 O.s.p., má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, pričom koná iba sám za seba. Procesná aktivita vedľajšieho účastníka súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov. Aj právnická osoba, predmetom činnosti ktorej je ochrana práv spotrebiteľov, má právo na poskytnutie právnej ochrany, tiež judikatúra Súdneho dvora Európskej únie nevidí žiadny dôvod na neposkytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe. Súdný dvor Európskej únie v rozsudku vo veci C-279/09 uviedol že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom.

Odvolací súd sa nestotožňuje s argumentáciou súdu prvého stupňa v tom zmysle, že by vedľajší účastník nevykonal žiaden úkon právnej služby okrem oznámenia o vstupe do konania. Na čl. 35 spisu sa nachádza podanie vedľajšieho účastníka označené ako „Odpor“, v ktorom sa vyjadril k veci, ktorá bola predmetom konania. Z tohto podania taktiež vyplýva jeho tvrdenie, že do konania vstúpil ako vedľajší účastník na strane odporcu len čo sa týka uplatňovanej náhrady škody vo výške 270 eur.

S prihliadnutím na zmysel a predmet činnosti vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana spotrebiteľov, je vecou vedľajšieho účastníka definovať, do ktorého konania, konania o ktorom nároku, pokiaľ súd v spoločnom konaní prejednáva a jedným rozhodnutím rozhoduje o rôznych právnych veciach, vstupuje.

O rozhodovaní o niekoľkých nárokoch, tzv. objektívnu kumuláciu jedným rozhodnutím ide napríklad vtedy, keď sa súčasne rozhoduje o nároku na náhradu škody a o nároku na plnenie zo zmluvy alebo o zaplatenie pohľadávky zo zmluvy a o zmluvnej pokute; okolnosť, že sa tak stalo jediným výrokom alebo viacerými výrokmi je tu nerozhodná (Občanský soudní řád, Ed. Komentáře, nakl. C.H. Beck 2009, str. 1652).

Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, ak sa v spoločnom konaní prejednávajú viaceré veci, považujú sa tieto veci za samostatné, t.j. samostatne je potrebné posúdiť mieru úspechu a neúspechu účastníkov a trovy, ktoré účastník súčasne vynaloží na viac spoločne prejednávaných vecí je potrebné rozdeliť podľa pomeru výšky jednotlivých nárokov, t.j. podľa toho, ako sa jednotlivé veci podieľali na vzniku trov, ktoré účastníkovi vznikli.

Vychádzajúc z uvedeného a toho, že v konaní pred súdom sa každý úkon účastníka posudzuje podľa jeho obsahu a významu, nie označenia, je potrebné poukázať na to, že vedľajší účastník svojim podaním súdu doručeným dňa 27.12.2002 (č.l. 31 spisu) vstúpil do konania na podporu odporcu, žiadajúc, okrem iného, priznať náhradu trov konania.

Obsah tohto podania vedľajšieho účastníka - oznámenie o jeho vstupe do konania, ktoré presne identifikoval, má vplyv aj na posúdenie nároku na náhradu trov, ktoré mu v konaní vznikli z hľadiska jeho pomeru úspechu k neúspechu vo veci; aj pre vedľajšieho účastníka, tak ako iného účastníka konania platí, že znáša dôsledky úkonov, ktoré zrealizuje, a v tomto zmysle je potrebné náhradu trov, ktoré mu s konaním vznikli, posúdiť. Podanie vedľajšieho účastníka označené ako „Odpor“, v ktorom uviedol, že do konania vstúpil len čo sa týka uplatňovanej náhrady škody vo výške 270 eur, je potrebné hodnotiť ako ním prejavenu vôľu vyjadriť sa len k nároku na náhradu škody, o ktorom súd v rámci spoločného konania bude rozhodovať.

Úlohou súdu prvého stupňa bude preto opätovne rozhodnúť o trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom v zmysle uvedeného.

Súd prvého stupňa, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.